

UZASADNIENIE

Celem projektowanej regulacji jest implementacja do prawa polskiego postanowień dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/3/WE z dnia 11 marca 2009 r. zmieniającej dyrektywę Rady 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar (Dz. Urz. UE L 114 z 07.05.2009, str. 10).

Dyrektywa niniejsza wprowadza istotne zmiany odnoszące się do zakresu obowiązku stosowania legalnych jednostek miar, tzn. przede wszystkim jednostek Międzynarodowego Układu Jednostek Miar (SI), a także ich dziesiętne podwielokrotności i wielokrotności oraz pewne jednostki stosowane wyłącznie w specyficznych dziedzinach. Zgodnie z pierwotnym brzmieniem art. 2 lit. a dyrektywy Rady 80/181/EWG z dnia 20 grudnia 1979 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do jednostek miar i uchylającej dyrektywę 71/354/EWG (Dz. Urz. UE L 39/40 z 15.02.1980, str. 3) obowiązek stosowania legalnych jednostek miar dotyczył „używania przyrządów pomiarowych, dokonywania pomiarów oraz wyrażania wartości wielkości w jednostkach miar w dziedzinie gospodarki, zdrowia publicznego, bezpieczeństwa publicznego, jak również dla celów administracyjnych”. Powody, dla których wprowadzono obowiązek stosowania legalnych jednostek miar, zachowują swoje znaczenie również w innych dziedzinach życia, np. ochronie środowiska czy ochronie praw konsumentów. Dlatego też obowiązek, o którym mowa w art. 2 dyrektywy 80/181/WE, a który w polskim prawie znalazł swoje odzwierciedlenie w art. 6 ust. 1 ustawy – Prawo o miarach, nie powinien być ograniczony jedynie do określonych obszarów, jak gospodarka, zdrowie publiczne, bezpieczeństwo publiczne czy cele administracyjne. Efektem tego przekonania było wykreślenie tych pojęć z art. 2 lit. a dyrektywy 80/181/EWG i zawarta w projekcie propozycja odpowiedniej zmiany art. 6 ust. 1 ustawy.

Dyrektywa 80/181/EWG zezwala w art. 3 na stosowanie dodatkowych oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Przepis ten miał w założeniu charakter przejściowy i stosowanie dodatkowych oznaczeń miało być dopuszczone jedynie do dnia 31 grudnia 1989 r. (art. 3 ust. 2 dyrektywy 80/181/EWG). Jednakże data ta była dwukrotnie przekładana – najpierw do końca 1999 r. (art. 1 ust. 2 dyrektywy Rady 89/617/EWG z dnia 27 listopada 1989 r. zmieniającej dyrektywę 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw

Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar), następnie do końca 2009 r. (art. 1 ust. 1 dyrektywy 1999/103/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 stycznia 1999 r. zmieniającej dyrektywę 80/181/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do jednostek miar). Analiza funkcjonowania wspólnego rynku i ocena skutków regulacji dokonana w ramach prac nad dyrektywą 2009/3/WE wskazała, że względy praktyczne przemawiają za utrzymaniem możliwości używania dodatkowych oznaczeń i nadania jej charakteru trwałego i ciągłego. Podstawowym powodem zapewnienia takiej możliwości była chęć likwidacji barier dla przedsiębiorstw wspólnotowych zajmujących się eksportem do niektórych państw trzecich (zwłaszcza do Stanów Zjednoczonych), które wymagają, aby produkty były oznaczone innymi jednostkami niż legalne jednostki miar.

W celu wdrożenia zmienionego ust. 2 w art. 3 dyrektywy 80/181/EWG oraz pełnego i definitywnego zaznaczenia w ustawie – Prawo o miarach możliwości stosowania dodatkowych oznaczeń proponuje się dodanie ust. 3 w art. 6. Zgodnie z projektowanym przepisem jest dopuszczalne stosowanie oznaczeń wyrażonych w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar. Należy podkreślić, że oznaczenia te mają charakter dodatkowy, a więc nie mogą zastępować oznaczeń wyrażonych w legalnych jednostkach miar, a tylko mogą być używane obok nich. Projektowany art. 6 ust. 3 wskazuje na nadrzędny, podstawowy charakter oznaczeń w legalnych jednostkach miar, w stosunku do którego dodatkowe oznaczenie ma charakter uzupełniający. Projektowany przepis art. 6 w ust. 3, wzorem dyrektywy 80/181/EWG, nie precyzuje sposobu realizacji wymogu nadrzędności oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar, pozostawiając swobodę adresatom ustawy. Jedyną wyraźnie wyrażoną gwarancją charakteru oznaczenia wyrażonego w legalnych jednostkach miar jest nakaz używania znaków nie mniejszych od znaków używanych przy oznaczeniu dodatkowym.

Zmiana brzmienia art. 22a ust. 1 pkt 1, która ma na celu doprecyzowanie zakresu kontroli wykonywanej przez organy administracji miar, oraz art. 26 ust. 1 pkt 1 ustawy – Prawo o miarach, dotyczącego sankcji za nieprzestrzeganie jej przepisów, jest konsekwencją projektowanej zmiany art. 6 ust. 1 obowiązującej ustawy.

Z uwagi na fakt, że z przepisu art. 2 ust. 1 dyrektywy 2009/3/WE wynika obowiązek wdrożenia zawartych w niej rozwiązań do krajowych porządków prawnych poszczególnych

państw członkowskich UE w terminie do dnia 31 grudnia 2009 r. oraz ich stosowania w terminie od dnia 1 stycznia 2010 r., projektowana ustawa wejdzie w życie z dniem ogłoszenia w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej, z wyjątkiem art. 1 pkt 3, który wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Jednocześnie należy wskazać, że ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie omawianej regulacji i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie.

Pozostałe przepisy dyrektywy 2009/3/WE zostaną implementowane do prawa polskiego rozporządzeniem Rady Ministrów zmieniającym rozporządzenie w sprawie legalnych jednostek miar.

Projekt ustawy nie wymaga notyfikacji na podstawie § 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597) – stanowi w całości wdrożenie prawa wspólnotowego.

Projekt omawianej regulacji został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Ministerstwa Gospodarki, zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414 oraz z 2009 r. Nr 42, poz. 337). Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem ustawy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Podmioty, na które oddziałuje projektowana ustawa

Projektowana ustawa oddziałuje na organy administracji miar, jak również producentów, podmioty wprowadzające przyrządy pomiarowe do obrotu oraz użytkowników tych przyrządów.

2. Konsultacje społeczne

Projektowana regulacja została przekazana do konsultacji społecznych z organami administracji miar, producentami oraz następującymi podmiotami wprowadzającymi przyrządy pomiarowe do obrotu, użytkownikami tych przyrządów i organizacjami gospodarczymi reprezentującymi interesy ww. przedsiębiorców:

- 1) Krajową Izbą Gospodarczą,
- 2) Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
- 3) Business Centre Club,
- 4) Związkiem Pracodawców Przemysłu Urządzeń Pomiarowych,
- 5) Wojskowym Centrum Metrologii,
- 6) Polską Akademią Nauk,
- 7) Naczelną Organizacją Techniczną,
- 8) Polskim Centrum Akredytacji.

Żaden z zainteresowanych podmiotów nie zgłosił uwag ani propozycji zmian do treści projektowanej regulacji.

3. Wpływ projektowanej ustawy na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego

Wejście w życie przedmiotowej regulacji nie spowoduje skutków dla dochodów i wydatków budżetu państwa ani dla budżetu jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ projektowanej ustawy na rynek pracy

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało zasadniczego wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ projektowanej ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Wejście w życie projektowanej ustawy będzie miało pozytywny wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość. Możliwość stosowania dodatkowych oznaczeń w jednostkach miar innych niż legalne jednostki miar powinna w szczególności ułatwić eksport towarów do państw trzecich (np. Stany Zjednoczone), które wymagają stosowania innych jednostek miar.

6. Wpływ projektowanej ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Wejście w życie projektowanej ustawy nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania

Nie dotyczy.